

Spm. nr. S 820

Til boligministeren (1/2 95) af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil ministeren vurdere lovligheden af og anføre en eventuel lovhjemmel for den praksis, som man anvender i Vissenbjerg Kommune, og som udelukker bistandsklienter fra at indflytte i en almennyttig lejlighed, medmindre de har et rådighedsbeløb på det dobbelte af huslejen?«

Begrundelse

Som det er oplyst over for spørgeren, er der ikke tale om konkrete enkeltafgørelser, men om en generel praksis.

Svar (7/2 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Efter § 19, stk. 1, i Bygge- og Boligstyrelsens bekendtgørelse af 5. marts 1992 om udlejning af almennyttige boligselskabers boliger kan kommunalbestyrelsen beslutte, at selskabets udlejning af ledige lejligheder i hvert enkelt tilfælde forudgående skal godkendes.

Efter § 19, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen afvise udlejning til boligsøgende med husstandsindkomster af en sådan størrelse, at der vil være et åbenbart misforhold mellem husstandsindkomst og boligafgift. Videre anføres det i stk. 2, at afvisning af boligsøgende under henvisning til indkomstforholdene kun kan ske efter en konkret vurdering af den enkelte boligsøgendes økonomiske og personlige forhold.

Vurderingen af den boligsøgendes økonomiske forhold skal efter min opfattelse som udgangspunkt ske på samme måde som ved vurderingen af, om der kan ydes individuel boligstøtte.

Det er min opfattelse, at såfremt kommunalbestyrelsen ikke kan afslå at yde støtte til den boligsøgende efter lov om individuel boligstøtte, vil der heller ikke være grundlag for, at kommunalbestyrelsen kan afslå at godkende den boligsøgende til indflytning i den ansøgte bolig med begrundelsen, at husstandsindkomsten er for lav i forhold til boligafgiften.

Kommunalbestyrelsen kan kun afslå at yde boligstøtte, hvis huslejen overstiger halvdelen af den beregnede husstandsindkomst opgjort efter boligstøttelovens § 8, og hvis der efter en samlet

vurdering af de personlige og økonomiske forhold ikke findes grundlag for at yde boligstøtte. I denne sidste vurdering, der tilsvarende skal finde sted med hensyn til godkendelse til en almennyttig bolig, skal indgå den indkomst, der rent faktisk er til stede i husstanden, herunder den aktuelle kontanthjælp inkl. det boligtillæg, ansøgeren efter bistandslovens § 37 a vil være berettiget til i den bolig, der søges, såvel som børnefamilieydelse, evt. forsørgertillæg og den individuelle boligstøtte, der vil kunne ydes i den pågældende bolig.

På denne baggrund er det min opfattelse, at det ikke er i overensstemmelse med reglerne at opstille en generel praksis som den anførte, hvorefter man – uden en nærmere vurdering af den enkeltes situation – stiller krav om et rådighedsbeløb på det dobbelte af huslejen.

Jeg kan samtidig gøre opmærksom på, at den enkelte boligsøgende, der modtager et afslag på ansøgning om en almennyttig bolig, har mulighed for at indklage afgørelsen for Det Sociale Ankenævn, og at det påhviler kommunen at give klagevejledning til ansøgeren samtidig med, at den meddeler et afslag.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at jeg bl.a. på baggrund af spørgsmålet har bedt Bygge- og Boligstyrelsen om at indhente en udtalelse fra Vissenbjerg Kommune om kommunens fremgangsmåde ved behandlingen af sådanne sager med henblik på at sikre, at gældende regler overholdes.

Spm. nr. S 838

Til landbrugs- og fiskeriministeren (2/2 95) af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvor stor skal støtten til udlæg af rajgræs i vårsæd være, før det bliver økonomisk neutralt for den gennemsnitlige kornproducent at anvende udlæg kombineret med vårsæd frem for vintersæd?«

Begrundelse

Som det er fremgået af tidligere besvarelser til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (MPU 93-94, alm. del – bilag 415), er der en klar reduktion af kvælstofsudvaskningen forbundet med udlæg af rajgræs frem for anvendelse af vintersæd. Samtidig undgår man det øgede